

Συμβούλιο
της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Βρυξέλλες, 13 Σεπτεμβρίου 2016
(OR. en)

12001/16

ENV 562
IND 186

ΔΙΑΒΙΒΑΣΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Αποστολέας:	Για τον Γενικό Γραμματέα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, ο κ. Jordi AYET PUIGARNAU, Διευθυντής
Ημερομηνία Παραλαβής:	6 Σεπτεμβρίου 2016
Αποδέκτης:	κ. Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης
Αριθ. εγγρ. Επιτρ.:	COM(2016) 553 final
Θέμα:	ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ για την εφαρμογή της οδηγίας 2006/21/ΕΚ σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ

Διαβιβάζεται συνημμένως στις αντιπροσωπίες το έγγραφο - COM(2016) 553 final.

συνημμ.: COM(2016) 553 final

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 6.9.2016
COM(2016) 553 final

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ, ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ**

**για την εφαρμογή της οδηγίας 2006/21/ΕΚ σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της
εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ**

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα απόβλητα που προέρχονται από τη λατομική και την εξορυκτική βιομηχανία αντιπροσωπεύουν ένα πολύ μεγάλο ποσοστό του συνολικού όγκου των αποβλήτων που παράγονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση (περίπου το 30 % το 2012, βλ. πίνακα που ακολουθεί την παρούσα έκθεση). Η κακή διαχείριση των αποβλήτων αυτών μπορεί να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στην υγεία του ανθρώπου και στο περιβάλλον και να οδηγήσει σε σοβαρά ατυχήματα.

Η οδηγία 2006/21/EK σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας¹ (εφεξής «η οδηγία») αποσκοπεί στην κατά το δυνατόν πρόληψη ή μείωση τυχόν δυσμενών επιπτώσεων στο περιβάλλον, ιδίως στο νερό, τον αέρα, το έδαφος, την πανίδα, τη χλωρίδα και το τοπίο, καθώς και τυχόν επακόλουθων κινδύνων για την ανθρώπινη υγεία, που προκύπτουν κατά τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας. Η οδηγία διέπει τη διαχείριση αποβλήτων που προκύπτουν άμεσα από την αναζήτηση, την εξόρυξη, την επεξεργασία και την αποθήκευση ορυκτών πόρων και από τα λατομεία.

Κατά τη διάρκεια των δύο διαδοχικών περιόδων που καλύπτει η παρούσα έκθεση (από την 1η Μαΐου 2008 έως τις 30 Απριλίου 2011 και από την 1η Μαΐου 2011 έως τις 30 Απριλίου 2014), τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ και να εφαρμόσουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή τους με την οδηγία. Η οδηγία έπρεπε να είχε μεταφερθεί στο εθνικό δίκαιο έως την 1η Μαΐου 2008. Κατόπιν αξιολόγησης των μέτρων ενσωμάτωσης στο εθνικό δίκαιο η Επιτροπή εντόπισε πολλές περιπτώσεις κατά τις οποίες η οδηγία είχε μεταφερθεί είτε εσφαλμένα είτε μόνο εν μέρει. Η Επιτροπή κίνησε είκοσι δύο επίσημες έρευνες. Επί του παρόντος βρίσκονται σε εξέλιξη τέσσερις νομικές διαδικασίες μη συμμόρφωσης².

Σύμφωνα με το άρθρο 22 της οδηγίας η Επιτροπή εξέδωσε αποφάσεις με τις οποίες παρέχονται οδηγίες ή καθοδήγηση σχετικά με την ερμηνεία ορισμένων πτυχών της οδηγίας ή εξειδικεύουν περαιτέρω τεχνικές πτυχές.³ Η κατάρτιση τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τις επιθεωρήσεις δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη.

¹ ΕΕ L 102 της 11.4.2006, σ. 15.

² Βουλγαρία, Δανία, Γαλλία και Ηνωμένο Βασίλειο.

³ Απόφαση 2009/358/EK της Επιτροπής, της 29ης Απριλίου 2009, για την εναρμόνιση και την τακτική διαβίβαση των πληροφοριών και του ερωτηματολογίου που προβλέπονται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο α) και στο άρθρο 18 της οδηγίας 2006/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 39).

Απόφαση 2009/335/EK της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2009, σχετικά με τις τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για τη σύσταση της χρηματικής εγγύησης σύμφωνα με την οδηγία 2006/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας (ΕΕ L 101 της 21.4.2009, σ. 25).

Απόφαση 2009/337/EK της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2009, σχετικά με τον καθορισμό των κριτηρίων ταξινόμησης των εγκαταστάσεων διαχείρισης αποβλήτων σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ της οδηγίας 2006/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων από εξορυκτικές βιομηχανίες (ΕΕ L 102 της 22.4.2009, σ. 7).

Ομοίως, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) ανέπτυξαν τυποποιημένες μεθόδους δειγματοληψίας και ανάλυσης, ιδίως όσον αφορά το άρθρο 22 παράγραφος 2 της οδηγίας.⁴

Το 2008 η Επιτροπή ενέκρινε τη σύνοψη του εγγράφου αναφοράς για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές όσον αφορά τη διαχείριση απορριμμάτων και στείρων υλικών στις εξορυκτικές δραστηριότητες^{5 6}.

2. ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλουν στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας κάθε τρία έτη, η οποία συντάσσεται βάσει ερωτηματολογίου⁷. Επίσης, το άρθρο 18 παράγραφος 1 απαιτεί από την Επιτροπή να δημοσιεύει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας με βάση τις εκθέσεις που υποβάλλουν τα κράτη μέλη.

Η παρούσα έκθεση καλύπτει τις δύο πρώτες περιόδους αναφοράς, από την 1η Μαΐου 2008 έως τις 30 Απριλίου 2011 και από την 1η Μαΐου 2011 έως τις 30 Απριλίου 2014.

Σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 τα κράτη μέλη υποχρεούνται επίσης να υποβάλλουν, σε ετήσια βάση, πληροφορίες σχετικά με τυχόν γεγονότα που αναφέρουν οι φορείς εκμετάλλευσης και τα οποία ενδέχεται να επηρεάσουν τη σταθερότητα των εγκαταστάσεων αποβλήτων, καθώς και σχετικά με τυχόν σοβαρές δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον που διαπιστώνονται κατά τις διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης σε εγκαταστάσεις αποβλήτων. Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 5 οι πληροφορίες που περιέχονται στις

Απόφαση 2009/359/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2009, για τη συμπλήρωση του ορισμού των αδρανών αποβλήτων κατ' εφαρμογή του άρθρου 22 παράγραφος 1 στοιχείο στ) της οδηγίας 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 46).

Απόφαση 2009/360/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 2009, για τη συμπλήρωση των τεχνικών απαιτήσεων όσον αφορά το χαρακτηρισμό των αποβλήτων, τις οποίες ορίζει η οδηγία 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 48).

⁴ Χαρακτηρισμός των αποβλήτων — Δειγματοληψία και ανάλυση του διασπώμενου με ασθενές οξύ κυανίου που απορρίπτεται σε λίμνες απορριμμάτων κατεργασίας: Ευρωπαϊκή τεχνική προδιαγραφή CEN/TS 16229:2011 της 29.6.2011.

Χαρακτηρισμός των αποβλήτων — Στατική δοκιμή για τον προσδιορισμό του δυναμικού παραγωγής οξύτητας και του δυναμικού εξουδετέρωσης των αποβλήτων που περιέχουν θειούχες ενώσεις: Ευρωπαϊκό πρότυπο EN 15875:2011 της 26.10.2011.

Χαρακτηρισμός των αποβλήτων — Συνολικό καθοδηγητικό έγγραφο για τον χαρακτηρισμό των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας, CEN/TR 16376:2012 της 24.6.2012.

⁵ http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/BREF/mmr_adopted_0109.pdf.

⁶ Απόφαση της Επιτροπής για την έγκριση της σύνοψης του εγγράφου αναφοράς για τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές για τους σκοπούς της οδηγίας 2006/21/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ.

⁷ Απόφαση 2009/358/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 110 της 1.5.2009, σ. 39).

άδειες που χορηγούνται βάσει της οδηγίας πρέπει επίσης να διατίθενται στις αρμόδιες εθνικές και ενωσιακές στατιστικές αρχές, εφόσον ζητούνται για σκοπούς στατιστικής.

Η αξιολόγηση των πληροφοριών που παρασχέθηκαν από τα κράτη μέλη για την πρώτη περίοδο υποβολής εκθέσεων⁸ ανέδειξε τους περιορισμούς του τρέχοντος τριετούς συστήματος υποβολής εκθέσεων, που εστιάζεται στη θέσπιση μέτρων από τα κράτη μέλη για την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας. Οι πληροφορίες που παρέχουν οι εκθέσεις των κρατών μελών δεν επέτρεψαν στην Επιτροπή να αξιολογήσει την εφαρμογή στην πράξη των μέτρων αυτών.

Για τον λόγο αυτό, εκτός από τις εθνικές εκθέσεις, και για να υπάρξει πληρέστερη εικόνα, αναζητήθηκαν πρόσθετες πηγές πληροφοριών. Στις πηγές αυτές συγκαταλέγονται συγκεκριμένα οι πληροφορίες στη διάθεση της Επιτροπής σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται μετά από ατύχημα ή παρ' ολίγον ατύχημα, καθώς και πληροφορίες από άλλες πηγές γενικότερης φύσης, όπως είναι τα ερευνητικά έργα και οι διαδικτυακές σελίδες των εθνικών υπηρεσιών.

Η Επιτροπή χρησιμοποίησε τις υπηρεσίες ανεξάρτητων συμβούλων κατά την εξέταση των διαθέσιμων πληροφοριών⁹.

Οι εκθέσεις που παρελήφθησαν από τα κράτη μέλη για τις δύο περιόδους αναφοράς αξιολογήθηκαν, πρώτον, ως προς την πληρότητά τους και, δεύτερον, ως προς το αν τα μέτρα που περιγράφουν συνιστούν μια ολοκληρωμένη δέσμη μέτρων, χωρίς όμως να προδικάζεται η συμμόρφωσή τους με την οδηγία ή η εφαρμογή τους στην πράξη.

3. ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ

3.1. Εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α: βασικές διατάξεις

Δεδομένου ότι μόνον ένα κλάσμα των εξορυκτικών αποβλήτων που παράγονται στην ΕΕ αποτελεί κίνδυνο για το περιβάλλον ή για την υγεία του ανθρώπου, η οδηγία προβλέπει ένα σύστημα διαφοροποιημένων υποχρεώσεων για τη διαχείριση των αποβλήτων αυτών και για τις διαδικασίες αδειοδότησης των εγκαταστάσεων.

Σύμφωνα με την οδηγία εφαρμόζονται αυστηρότερες υποχρεώσεις στις εγκαταστάσεις που παρουσιάζουν μεγαλύτερο κίνδυνο επιπτώσεων για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία σε περίπτωση ατυχήματος. Οι εγκαταστάσεις αυτές είναι γνωστές ως εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α. Έντεκα κράτη μέλη δήλωσαν ότι δεν διαθέτουν εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α στην επικράτειά τους.¹⁰

⁸

Βλέπε:

<http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/Study%20Implementation%20report%20Extractive%20Waste%20Directive.pdf>.

⁹

http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/waste_extractive_industries.pdf

¹⁰

Αυστρία, Βέλγιο, Τσεχική Δημοκρατία, Δανία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες και Πολωνία.

Η αξιολόγηση επικεντρώθηκε κυρίως στις διατάξεις που ισχύουν για την εν λόγω κατηγορία. Το επίπεδο εφαρμογής των διατάξεων αυτών θεωρείται κατάλληλος δείκτης για να αξιολογηθεί η εφαρμογή της οδηγίας στο σύνολό της. Στις εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνονται μεταξύ άλλων: τα μέτρα σχετικά με τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και την ενημέρωση, τα πρακτικά μέτρα με σκοπό να διασφαλιστεί η διαβίβαση πληροφοριών, η διαδικασία για τον προσδιορισμό των εγκαταστάσεων της κατηγορίας Α (συμπεριλαμβανομένων τυχόν εγκαταστάσεων με διασυννοριακές επιπτώσεις), η κατάρτιση εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης και οι επιθεωρήσεις.

Το συνολικό συμπέρασμα είναι ότι τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν εγκρίνει τα γενικά μέτρα για την εφαρμογή της οδηγίας. Ειδικότερα, τα μέτρα αυτά έχουν να κάνουν με τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων, την πρόληψη σοβαρών ατυχημάτων και την ενημέρωση, καθώς και τα πρακτικά μέτρα για την εξασφάλιση της διαβίβασης πληροφοριών. Επιπλέον, εάν συγκριθούν οι δύο περίοδοι αναφοράς, σημειώθηκε συνολική βελτίωση αναφορικά με τα μέτρα που ελήφθησαν για την ενσωμάτωση των εν λόγω διατάξεων.

Αντίθετα, η αξιολόγηση τονίζει επίσης την ανάγκη να βελτιωθεί η πρακτική εφαρμογή ορισμένων διατάξεων. Έτσι, για παράδειγμα, ορισμένα κράτη μέλη πρέπει να ολοκληρώσουν τον προσδιορισμό των εγκαταστάσεων κατηγορίας Α, σύμφωνα με τα κριτήρια που προβλέπονται στην απόφαση 2009/337/ΕΚ. Οι σημαντικές αποκλίσεις ως προς τον αριθμό των εγκαταστάσεων κατηγορίας Α που έχουν προσδιορίσει τα κράτη μέλη, καθώς και οι διαφορές μεταξύ του αριθμού των εγκαταστάσεων που έχουν κοινοποιηθεί και των ποσοστών επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται από την εξορυκτική βιομηχανία¹¹ δείχνουν ότι η διαδικασία αυτή δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί (βλέπε πίνακα που ακολουθεί την παρούσα έκθεση).

Ένα επιπλέον ζήτημα που, από ό,τι φαίνεται, πρέπει να επιλυθεί κατά προτεραιότητα σε πολλά κράτη μέλη είναι η έκδοση αδειών για όλες τις εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α. Επίσης, η κατάρτιση των εξωτερικών σχεδίων έκτακτης ανάγκης για όλες τις εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α δεν έχει ακόμη ολοκληρωθεί: σύμφωνα με τις πληροφορίες που κοινοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη, περίπου το 25 % των εγκαταστάσεων αυτών δεν φαίνεται να έχουν καταρτίσει σχέδια.

Από τις πληροφορίες που παρείχαν τα κράτη μέλη προκύπτει ότι οι διατάξεις σχετικά με τις επιθεωρήσεις μπορεί να αποτελούν αντικείμενο αποκλίνουσας ερμηνείας και εφαρμογής μεταξύ των κρατών μελών. Επιπλέον, ο αριθμός των επιθεωρήσεων που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη διαφέρει αισθητά. Δεδομένου ότι τα στοιχεία που παρείχαν τα κράτη μέλη αντικατοπτρίζουν διαφορετικές πρακτικές, η σύγκρισή τους έχει περιορισμένη αξία.

3.2. Λοιπές διατάξεις

Μερικά από τα στοιχεία που διαβίβασαν τα κράτη μέλη ως προς τον αριθμό των εγκαταστάσεων που υπόκεινται στην οδηγία δεν φαίνεται να ευσταθούν (βλ. πίνακα που επισυνάπτεται στην παρούσα έκθεση). Τα μεγέθη διαφέρουν σημαντικά μεταξύ των κρατών μελών και είναι σχετικά χαμηλά σε σύγκριση με τα στοιχεία για την παραγωγή των

¹¹ Η επικινδυνότητα των αποβλήτων που διαχειρίζεται μια εγκατάσταση είναι ένα από τα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό της ως εγκατάσταση της κατηγορίας Α (βλ. πίνακα στο τέλος της παρούσας έκθεσης).

αποβλήτων της εξορυκτικής βιομηχανίας που διατίθενται σε εθνικό επίπεδο από άλλες πηγές. Το άρθρο 2 ορίζει το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και περιορίζει τις δυνατότητες εξαίρεσης. Με βάση όμως τον αριθμό των εγκαταστάσεων που κοινοποιούν τα κράτη μέλη στις εθνικές εκθέσεις τους, η εν λόγω διάταξη δεν ερμηνεύεται ούτε εφαρμόζεται από όλα τα κράτη μέλη με τον ίδιο τρόπο.

- Έξι κράτη μέλη¹² αναφέρουν, για παράδειγμα, ότι δεν υπάρχουν στην επικράτειά τους εγκαταστάσεις στις οποίες να εφαρμόζεται η οδηγία. Σύμφωνα όμως με άλλες πηγές πληροφοριών ορισμένες από αυτές τις χώρες διαθέτουν εξορυκτικές δραστηριότητες που δημιουργούν απόβλητα και μάλιστα, σε ορισμένες περιπτώσεις, επικίνδυνα απόβλητα.
- Ομοίως, ο πολύ μικρός αριθμός εγκαταστάσεων που ασχολούνται με τα αδρανή απόβλητα, ο οποίος αναφέρθηκε από ορισμένα κράτη μέλη, έρχεται σε αντίθεση με τα αριθμητικά στοιχεία που παρέχονται από άλλα (π.χ. η Γαλλία ανέφερε ότι διαθέτει 4100 τέτοιες εγκαταστάσεις και η Ουγγαρία ισχυρίζεται ότι διαθέτει 604, ενώ άλλες χώρες δηλώνουν ακόμη χαμηλότερο ποσοστό).

Οι άδειες που εκδίδονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία μπορούν να συνδυαστούν με τις άδειες που απαιτούνται βάσει άλλων νομοθετικών πράξεων της ΕΕ [π.χ. την οδηγία 2012/18/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου¹³ (οδηγία Seveso)], προκειμένου να αποφεύγονται περιττές επαναλήψεις των παρεχόμενων πληροφοριών και των εκτελούμενων εργασιών. Μόνο ένας μικρός αριθμός εγκαταστάσεων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία έχει δηλωθεί, όπως φαίνεται, ως εγκαταστάσεις εξορυκτικών αποβλήτων.

Το άρθρο 17 παράγραφος 1 θεσπίζει υποχρεώσεις σχετικά με τις επιθεωρήσεις. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να εξασφαλίζουν ότι οι εγκαταστάσεις αποβλήτων που λειτουργούν βάσει άδειας χορηγούμενης σύμφωνα με την παρούσα οδηγία υποβάλλονται σε επιθεώρηση πριν από την έναρξη των εργασιών εναπόθεσης αποβλήτων και σε τακτά χρονικά διαστήματα στη συνέχεια, συμπεριλαμβανομένης της μετά το κλείσιμο φάσης, ώστε να εξασφαλιστεί ότι πληρούνται οι σχετικοί όροι της άδειας. Η οδηγία δεν ορίζει ρητώς την έννοια της επιθεώρησης ούτε αναλύεται λεπτομερώς ο τρόπος με τον οποίο θα πρέπει να διενεργείται μια επιθεώρηση. Το άρθρο 22, ωστόσο, απαιτεί από την Επιτροπή να αναπτύξει και να εγκρίνει τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις επιθεωρήσεις.

Από τις μεγάλες αποκλίσεις που διαπιστώθηκαν σε σχέση με τα μέτρα που λαμβάνονται όσον αφορά τις επιθεωρήσεις, συγκεκριμένα, τις ρυθμίσεις που διέπουν τις επιθεωρήσεις, τη φύση τους, τις αρμόδιες αρχές, και τη συχνότητά τους — και τον αριθμό των επιθεωρήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της δεύτερης περιόδου αναφοράς προκύπτει ότι τα κράτη μέλη μπορεί να μη ερμήνευσαν πάντα τις διατάξεις της οδηγίας σχετικά με τις επιθεωρήσεις με τον ίδιο τρόπο.

Μόνο επτά χώρες¹⁴ ανέφεραν ότι υπήρξαν περιπτώσεις μη συμμόρφωσης σε εθνικό επίπεδο¹⁵ κατά τη διάρκεια της δεύτερης περιόδου αναφοράς. Η μη συμμόρφωση με τους όρους που

¹² Δανία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα και Κάτω Χώρες.

¹³ Οδηγία 2012/18/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για την αντιμετώπιση των κινδύνων μεγάλων ατυχημάτων σχετιζόμενων με επικίνδυνες ουσίες και για την τροποποίηση και στη συνέχεια την κατάργηση της οδηγίας 96/82/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 197 της 24.7.2012, σ. 1).

¹⁴ Βουλγαρία, Εσθονία, Φινλανδία, Ελλάδα, Πολωνία, Ρουμανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

ορίζονται στις άδειες και οι εγκαταστάσεις που λειτουργούν χωρίς άδεια συγκαταλέγονται στις κύριες μορφές μη συμμόρφωσης που αναφέρθηκαν.

Σύμφωνα με την οδηγία, οι διατάξεις μπορούν να προσαρμόζονται ή να μην εφαρμόζονται για ορισμένες εγκαταστάσεις, ανάλογα με τη φύση των αποβλήτων. Οι εθνικοί κατάλογοι αδρανών αποβλήτων, σύμφωνα με την απόφαση 2009/359/EK της Επιτροπής, επιτρέπουν τη να γίνεται διαφοροποίηση για τους συγκεκριμένους τύπους αποβλήτων. Μόνον οκτώ κράτη μέλη έκαναν χρήση αυτής της επιλογής¹⁶.

Τα συμπεράσματα που συνάγονται όσον αφορά την εφαρμογή των άλλων διατάξεων (όσων ισχύουν για όλες τις εγκαταστάσεις) που ορίζονται στην οδηγία είναι τα ίδια με τα συμπεράσματα για τις εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α: ενώ τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει το γενικό πλαίσιο, εξακολουθούν να υπάρχουν ορισμένα ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν.

Οι διαφορές μεταξύ των κρατών μελών δείχνουν ότι πρέπει να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες ώστε όλα τα κράτη μέλη να κατανοούν και να εφαρμόζουν τις βασικές έννοιες της οδηγίας με τον ίδιο τρόπο και έτσι να διασφαλιστεί η πρακτική αποτελεσματικότητα των διατάξεων σε όλη την ΕΕ.

4. ΥΠΟΒΟΛΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Σύμφωνα με τις πληροφορίες που συνέλεξε η Επιτροπή, σημειώθηκαν συνολικά πέντε ατυχήματα, σε δύο χώρες, κατά τη διάρκεια των δύο περιόδων που καλύπτει η παρούσα έκθεση.

Ωστόσο, καμία επίσημη κοινοποίηση των εν λόγω ατυχημάτων δεν υποβλήθηκε στην Επιτροπή, όπως απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 2 της οδηγίας. Οι πληροφορίες αυτές ελήφθησαν από άλλες πηγές.

Τα κράτη μέλη κλήθηκαν επίσης να επιβεβαιώσουν την απουσία ατυχημάτων κατά τη διάρκεια των δύο περιόδων αναφοράς. Τα περισσότερα κράτη μέλη επιβεβαίωσαν ότι δεν σημειώθηκαν ατυχήματα. Απαιτείται λεπτομερέστερη πληροφόρηση προκειμένου να εκτιμηθεί κατά πόσον έχουν τηρηθεί οι στόχοι που τίθενται στην οδηγία για τη μείωση του κινδύνου ατυχημάτων.

5. ΓΕΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Η ποιότητα των πληροφοριών που υποβάλλουν τα κράτη μέλη ποικίλλει. Όλα τα κράτη μέλη έχουν υποβάλει τις εθνικές εκθέσεις, όπως απαιτείται σύμφωνα με το άρθρο 18. Πολλά από αυτά υπέβαλαν ιδιαίτερα λεπτομερή, πλήρη και επικαιροποιημένα στοιχεία, και το επίπεδό της πληρότητας των στοιχείων είναι τουλάχιστον αποδεκτό για όλα τα κράτη μέλη.

¹⁵ Συνολικά 54 περιπτώσεις, αλλά δεν αναφέρουν όλα τα σχετικά κράτη μέλη τον αριθμό των περιπτώσεων.

¹⁶ Τσεχική Δημοκρατία, Φινλανδία, Γαλλία, Λιθουανία, Πορτογαλία, Σλοβακία, Ισπανία και Ηνωμένο Βασίλειο.

Οι αποκλίσεις όσον αφορά τις παρεχόμενες πληροφορίες, καθώς και η δυνατότητα εσφαλμένης ερμηνείας ορισμένων διατάξεων προκαλεί αβεβαιότητα ως προς τη συγκρισιμότητα των πληροφοριών, και καθιστά ιδιαίτερα δύσκολη την αξιολόγηση των επιδόσεων των κρατών μελών κατά την εφαρμογή της οδηγίας.

Συνολικά, η εμπειρία της Επιτροπής κατά τη σύνταξη της παρούσας έκθεσης επιβεβαίωσε ότι οι πληροφορίες που παρέχονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 18 δεν είναι από μόνες τους αρκετές για να δώσουν μια σαφή, επαρκώς λεπτομερειακή και αξιόπιστη εικόνα όσον αφορά την εφαρμογή της οδηγίας στην πράξη. Οι υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο επικεντρώνονται στην έγκριση των μέτρων, χωρίς όμως να κάνουν ρητή αναφορά στις πληροφορίες σχετικά με την πρακτική εφαρμογή των μέτρων αυτών.

Ακόμη και από άλλες πηγές, η Επιτροπή μπόρεσε να λάβει περιορισμένες μόνο πληροφορίες που συμπληρώνουν ή ενισχύουν τις πληροφορίες που υποβάλλονται από τα κράτη μέλη, ιδίως όσον αφορά τις νομικές και διοικητικές πτυχές (συμπεριλαμβανομένων των ατυχημάτων). Οι διαθέσιμες πληροφορίες επικεντρώνονται σε τεχνικά και επιστημονικά θέματα, αλλά δεν υπάρχει, για παράδειγμα, δημόσιος κατάλογος των εγκαταστάσεων αποβλήτων εξόρυξης.

6. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΟΜΕΝΑ ΒΗΜΑΤΑ

Με βάση την αξιολόγηση της Επιτροπής, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει τα μέτρα που είναι αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας. Ωστόσο, η αξιολόγηση έδειξε επίσης ότι απομένουν ακόμη ορισμένα ζητήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν, προκειμένου η εφαρμογή της οδηγίας να εξασφαλίζει το επιθυμητό επίπεδο προστασίας.

Οι εκθέσεις των κρατών μελών δείχνουν ότι ορισμένες σημαντικές διατάξεις, όπως οι διατάξεις σχετικά με την ταυτοποίηση των εγκαταστάσεων αποβλήτων ή τη χορήγηση αδειών και τις επιθεωρήσεις, δεν ερμηνεύονται ούτε εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη με τον ίδιο τρόπο. Προκειμένου η οδηγία να εφαρμοστεί με πιο συνεκτικό τρόπο, η Επιτροπή προτίθεται:

- να εκδώσει γενικές οδηγίες σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της οδηγίας και
- να εκπονήσει κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις επιθεωρήσεις σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

Η Επιτροπή θα εξετάσει επίσης τρόπους για τη βελτίωση της υποβολής εκθέσεων εκ μέρους των κρατών μελών όσον αφορά την εφαρμογή, μεταξύ άλλων σχετικά με τα ατυχήματα, την ευρύτερη διάδοση των αποτελεσμάτων από την αξιολόγηση των πληροφοριών που παρέχονται από τα κράτη μέλη και την προώθηση της ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τις εξορυκτικές δραστηριότητες, ιδίως των βέλτιστων πρακτικών.

Για παράδειγμα, μπορεί να εφαρμοστεί μια διαφορετική διαδικασία για τη συλλογή πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 5. Η συλλογή πρόσθετων πληροφοριών

όσον αφορά την εφαρμογή στην πράξη της οδηγίας θα διευκολύνει τις εργασίες της Επιτροπής με στόχο:

- να υποστηριχτεί η εφαρμογή της οδηγίας και η συμμόρφωση με αυτή, συγκεκριμένα με τον αποτελεσματικότερο εντοπισμό των ελλείψεων κατά την εφαρμογή της οδηγίας στην πράξη και τον σχεδιασμό πιθανών μέτρων για την αντιμετώπισή τους·
- να προσδιοριστούν βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας· και
- να διερευνηθούν νέοι τρόποι για τη διαχείριση της υποβολής εκθέσεων και την απλοποίηση των σχετικών διαδικασιών και να μελετηθεί η σκοπιμότητα τροποποίησης των διατάξεων της απόφασης 2009/358/EK της Επιτροπής σχετικά με τη διαβίβαση πληροφοριών, σύμφωνα με τους στόχους του ελέγχου καταλληλότητας για την περιβαλλοντική παρακολούθηση και την υποβολή εκθέσεων¹⁷.

Για να υλοποιήσει τη δέσμευση που ανέλαβε στο πλαίσιο του σχεδίου δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία, η Επιτροπή εργάζεται για την εκπόνηση οδηγιών και την προώθηση βέλτιστων πρακτικών στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων από εργασίες εξόρυξης¹⁸.

Η Επιτροπή θα εξακολουθήσει επίσης να συλλέγει πληροφορίες που θα τροφοδοτήσουν μελλοντικές επικαιροποιήσεις σχετικών πτυχών της οδηγίας. Έτσι, θα διασφαλιστεί η προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, με ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα όπως η διαχείριση επικίνδυνων αποβλήτων, η ασφάλεια φραγμάτων και λιμνών και η πρόληψη της ρύπανσης.

¹⁷ SWD(2016) 188 final, Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής «Προς τον έλεγχο καταλληλότητας της περιβαλλοντικής παρακολούθησης και της υποβολής εκθέσεων της ΕΕ: να διασφαλιστεί η αποτελεσματική παρακολούθηση, η μεγαλύτερη διαφάνεια και η εστιασμένη αναφορά της περιβαλλοντικής πολιτικής της ΕΕ».

¹⁸ COM(2015) 614 final, Ανακοίνωση της Επιτροπής προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών «Το κλείσιμο του κύκλου – Ένα σχέδιο δράσης της ΕΕ για την κυκλική οικονομία».

Στοιχεία των κρατών μελών

	Σύνολο αποβλήτων 2012 ⁱ	Σύνολο αποβλήτων από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες για το 2012 ⁱⁱ	Ορυκτά και σταθεροποιημέν α απόβλητα από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες ⁱⁱⁱ	Επικίνδυνα ορυκτά και σταθεροποιημέν α απόβλητα από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες ^{iv}	% επικίνδυνων ορυκτών και σταθεροποιημένων απόβλητων από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες	Εν λειτουργία εγκαταστάσεις που αναφέρθηκαν ^v	Εν λειτουργία εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α ^{vi}	Πληρότητα (υποβολή εκθέσεων) ^{vii}	Αριθμός επιθεωρήσεων (συνολικός) ^{viii}	Αριθμός επιθεωρήσεων (Κατηγορία Α) ^{ix}
Ευρωπαϊκή Ένωση (28)	2.514.220.000	733.980.000	731.950.000	13.460.000	1,84					
Βέλγιο	67.630.317	115.137	30.245	9	0,03	3	0		Δεν παρήχθησαν ^x	
Βουλγαρία	161.252.166	141.082.596	141.061.523	13.266.720	9,40	Δεν παρήχθησαν	2		Δεν παρήχθησαν	Δεν παρήχθησαν
Τσεχική Δημοκρατία	23.171.358	167.422	88.585	1.359	1,53	7	0		0	
Δανία	16.332.249	18.005	5.704	45	0,79	0	0		0	
Γερμανία	368.022.172	8.625.187	8.488.645	7.705	0,09	27	2		1073	46
Εσθονία	21.992.343	9.354.964	9.346.454	5	0,00	4	0		53	
Ιρλανδία	13.421.334	2.024.984	1.984.284	508	0,03	22	2		154	49
Ελλάδα	72.328.280	47.831.627	47.822.445	90	0,00	2343	1		Δεν παρήχθησαν	Δεν παρήχθησαν
Ισπανία	118.561.669	22.509.144	22.495.556	368	0,00	1558	25		Δεν παρήχθησαν	Δεν παρήχθησαν
Γαλλία	344.731.922	2.477.408	2.196.522	1.644	0,07	4152	1		3401	1
Κροατία	3.378.638	5.034	2.729	257	9,42	Δεν παρήχθησαν	Δεν παρήχθησαν		Δεν παρήχθησαν	Δεν παρήχθησαν
Ιταλία	162.764.632	719.666	345.842	1.990	0,58	213	126		349	Δεν παρήχθησαν
Κύπρος	2.086.469	217.888	217.311	0	0,00	13	1		13	1
Λετονία	2.309.581	1.968	1.478	0	0,00	0	0			
Λιθουανία	5.678.751	25.911	7.171	25	0,35	0	0			
Λουξεμβούργο	8.397.228	131.314	121.034	0	0,00	0	0			

	Σύνολο αποβλήτων 2012 ⁱ	Σύνολο αποβλήτων από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες για το 2012 ⁱⁱ	Ορυκτά και σταθεροποιημέν α απόβλητα από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες ⁱⁱⁱ	Επικίνδυνα ορυκτά και σταθεροποιημέν α απόβλητα από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες ^{iv}	% επικίνδυνων ορυκτών και σταθεροποιημένων αποβλήτων από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες	Εν λειτουργία εγκαταστάσεις που αναφέρθηκαν ^v	Εν λειτουργία εγκαταστάσεις της κατηγορίας Α ^{vi}	Πληρότητα (υποβολή εκθέσεων) ^{vii}	Αριθμός επιθεωρήσεων (συνολικός) ^{viii}	Αριθμός επιθεωρήσεων (Κατηγορία Α) ^{ix}
Ουγγαρία	16.310.151	91.218	81.827	30.852	37,70	862	6		932	115
Μάλτα	1.452.496	45.103	45.103	0	0,00	0	0			
Κάτω Χώρες	123.612.767	179.164	139.670	3.280	2,35	0	0			
Αυστρία	34.047.465	51.339	34.687	7.830	22,57	33	0		60	
Πολωνία	163.377.949	68.035.432	67.599.891	1.301	0,00	99	0		116	
Πορτογαλία	14.184.456	242.598	227.253	5	0,00	8	3		18	28
Ρουμανία	266.975.602	223.292.741	223.173.154	125.458	0,06	74	2		743	
Σλοβενία	4.546.506	14.448	10.936	0	0,00	Δεν παρήχθησαν	Δεν παρήχθησαν		0	0
Σλοβακία	8.425.384	310.580	299.913	203	0,07	119	3		102	15
Φινλανδία	91.824.193	52.880.000	52.880.000	0	0,00	90	9		166	41
Σουηδία	156.306.504	129.480.919	129.455.408	162	0,00	22	15		75	
Ηνωμένο Βασίλειο	241.100.639	24.043.977	23.787.471	8.233	0,03	601	4		43	4

ⁱ Από env_wasgen, EUROSTAT: απόβλητα που παράγονται από όλες τις δραστηριότητες NACE και τα νοικοκυριά.

ⁱⁱ Από env_wasgen, EUROSTAT: απόβλητα που παράγονται από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες.

ⁱⁱⁱ Από env_wasgen, EUROSTAT: ορυκτά και σταθεροποιημένα απόβλητα από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες.

^{iv} Από env_wasgen, EUROSTAT: επικίνδυνα ορυκτά και σταθεροποιημένα απόβλητα από λατομικές και εξορυκτικές δραστηριότητες.

^v Στοιχεία για τη δεύτερη περίοδο, όπως αναφέρθηκαν από τα κράτη μέλη.

^{vi} Δεδομένα για τη δεύτερη περίοδο, όπως αναφέρθηκαν από τα κράτη μέλη.

^{vii} πλήρεις διαθέσιμες πληροφορίες· πληροφορίες που παρήχθησαν, αλλά προφανώς ελλιπείς ή ασαφείς.

^{viii} Στοιχεία για τη δεύτερη περίοδο, όπως αναφέρθηκαν από τα κράτη μέλη.

^{ix} Στοιχεία για τη δεύτερη περίοδο, όπως αναφέρθηκαν από τα κράτη μέλη.

^x Δεν παρήχθησαν: Δεν παρήχθησαν.